

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 9. Vtrum bonitas voluntatis dependeat ex conformitate ad voluntatem
diuinam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

Obiectio.

Dices, Electio secundum se habet esse morale, vt supra dictum est: ergo intentio non se habet ad illam instar formae tribuentis ei esse morale. Consequentia patet, Quia ideo actus interior se habet ad exteriorum instar formae, quod exterior per se non habeat esse morale: ergo cum electio per se habeat esse morale, non suberit alteri actui tamquam sua forma.

Solutio.

Respondeo, Hac ratione bene probari electionem, vt sit bona vel mala, non necessariò considerari vt informatam intentione, tamen non probat, quin posset sic considerari. Ratio est, Quia totum esse electionis pendet ab intentione tamquam à propria causa; vnde ratione illius dependentia & intrinsecæ connexionis censeri potest unus numero actus cum intentione: nam ubi est unum propter unum, non censetur nisi esse unum. Itaque intentio, electio, & opus exterum sunt unus numero actus in genere moris.

Aduerte tamen, Non esse hic tantam unitatem moralem, quanta est in actu interno & externo, vt patet ex supradictis. In actu enim interno & externo est tantum unum esse morale communiquatum actu externo per denominationem extrinsecam: in electione & intentione est duplex esse morale; sed ob dependentiam alterius ab altero censetur unum; sicut fons & riuis, radix & rami, lux & radij, cognitione causa & effectus censentur unum.

Quomodo intentio & electione sunt ad utrumque admodum moraliter.

Tota bonitas intentionis semper redundat in electionem & in opus, si opus sit causa bonitatis.

Hinc sequitur, Etiam si bonitas electionis & operis, ratione obiecti aut inefficacitatis, non aequaliter censetur bonitatem intentionis; tamen totam bonitatem intentionis semper redundare in electionem & in opus: quod tamen intelligentius est, si opus quod eligitur sit capax bonitatis: et si enim malitia intentionis sufficiat ad malitiam electionis & operis, & ideo tota malitia intentionis semper redundet in electionem; tamen bonitas intentionis non sufficit ad bonitatem electionis & operis; sed requiritur, vt opus quod eligitur saltem non sit malum; alioquin bonitas intentionis non poterit ei comunicari.

96. Tertia Conclusio, Tota bonitas & malitia quam habet intentio ex perfectione graduum, etiam redundat in electionem, & in opus externum. Sequitur ex secunda conclusione.

Electione & opus exterum, quod est melior, quo intentio est vehementior.

Hinc fit vt ceteris paribus electio & opus edificet melius vel peius, quod intentio fuerit vehementior: vt si ex ferventi affectu charitatis electemosynam, illa eleemosyna erit melior, quam si ex minori affectu; quia meliore intentione influenter formatur.

Aduerte tamen, Non ideo electionem in se ipsa, seu intrinsecè esse meliorem vel peiores; nam fieri potest vt intentio sit valde feruens, & electio sit valde remissa, & quodammodo inuoluntaria: vt cum quis ex magno affectu sanitatis eligit cauterium; vel ex ardenti charitate in Deum eligit martyrium: tamen etiam tunc electione & opus consequens censetur meliora per denominationem extrinsecam; quatenus à perfectiore intentione, sub qua veluti sub forma considerantur, procedunt.

97. Quarta Conclusio, Si perfectio intensiva voluntatis, vel operis externi comparetur ad intentionem, tamquam ad obiectum (vt quando quis vult feruenter amare, dolere, operari, &c.) quantitas voluntatis & operis non semper sequitur intentionis.

quantitatem intentionis. Hæc conclusio sequitur ex prima. Ratio est, Quia non est in hominis potestate consequi, quidquid optat. Hinc fit, vt non possit tantum mereri, quantum vult mereri.

Dices, voluntas pro facto reputatur, quando Quando voluntas reputatur pro facto, opus non est in nostra potestate.

Respondeo, Hoc in meritis & demeritis reputatur pro facto, rurum est, quando voluntas ex se est efficax ope- ris, & solum extrinsecus impeditur; non autem alijs.

ARTICVLVS IX.

Vtrum bonitas voluntatis dependeat ex conformitate ad voluntatem Diuinam?

Affirmatur.

C Onclusio est, vt voluntas hominis bona sit, requiritur vt diuina voluntati conformetur. Ratio est, quia bonitas voluntatis pendet ex recto ordine ad summum bonum: atqui hic rectius ordo ad summum bonum est primariò in voluntate diuina: ergo omnis alia voluntas est bona ex conformitate cum voluntate diuina. Consequentia probatur; quia id quod est primum in suo genere, est reliquorum mensura.

Notandum est, non esse necessarium vt voluntas nostra in suis motibus internis & externis in Quidam contendat hanc conformitatem cum voluntate diuina; sed satis est, vt sic omnia velit & peragat, vt in ipso exercitio, consecutione quadam, hæc conformitas resulget.

ARTICVLVS X.

Vtrum voluntas nostra debet conformari diuina voluntati in volito?

Quidam.

C Onclusio est, voluntas nostra debet conformari diuina in volito formalis, non autem in volito materiali.

Notandum est, quatuor modis voluntatem nostram diuina posse conformari, vt colligatur ex D. Thoma. Primo, In volito materiali; vt quando idem volumus quod Deus vult; & tunc dicitur conformis materialiter. Secundo, In volito formalis; id est, in ratione volendi; vt quando ob eandem causam volumus, ob quam Deus vult; & tunc dicitur conformis formaliter. Tertio, Secundum rationem causa efficientis & effectus; vt quando volumus id, quod Deus vult nos velle; & tunc dicitur conformis effectu, vel etiam obiectiu; quia voluntas nostra tunc est obiectum voluntatis diuinae. Quarto, Secundum rationem principij formalis quo volumus; vt quando volumus aliquid ex affectu vel habitu charitatis in Deum, sicut Deus omnia quæ vult, ex affectu erga suam bonitatem vult. Hæc tamen conformitas reducitur ad formalem. His positis, duo sunt dubia.

DVBIVM